

Шкромиди Н.Я.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку і оподаткування,
Карпатський національний університет імені Василя Стефаника
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7170-2497>

Малишев С.В.

аспірант,
Карпатський національний університет імені Василя Стефаника
ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-6764-5892>

Shkromyda Nadiia, Malyshev Serhiy

Vasyl Stefanyk Carpathian National University

ФІНАНСОВИЙ ОБЛІК ЯК ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЗВІТУ ПРО УПРАВЛІННЯ: ПРОБЛЕМИ ПОВНОТИ ТА ДОСТОВІРНОСТІ

FINANCIAL ACCOUNTING AS A SOURCE OF INFORMATION FOR THE PREPARATION OF THE MANAGEMENT REPORT: ISSUES OF COMPLETENESS AND RELIABILITY

У статті розглянуто роль фінансового обліку як основного джерела інформації для формування звіту про управління у системі корпоративної звітності підприємства. Визначено значення цього звіту як інструмента прозорості та підзвітності бізнесу, що забезпечує комплексне розкриття фінансових і нефінансових аспектів діяльності. Проаналізовано нормативні вимоги до складання звіту про управління в Україні та порівняно їх із європейськими стандартами. Виявлено проблеми повноти й достовірності облікових даних, формалізм у підготовці звітності та недостатню інтеграцію обліку з управлінською аналітикою. Окреслено вплив цифровізації на підвищення ефективності облікових процесів і визначено напрями удосконалення інформаційного забезпечення звіту про управління.

Ключові слова: облік, звіт про управління, облікові дані, корпоративна звітність, управлінська інформація, цифровізація обліку, міжнародні стандарти звітності.

The article examines the role of financial accounting as a fundamental source of information for the preparation of the management report within the corporate reporting system of an enterprise. The relevance of the topic is determined by the growing importance of transparency, accountability, and reliability of information disclosed by business entities in the context of economic globalization and the digitalization of accounting processes. The management report serves as a key communication tool between a company and its stakeholders, providing a comprehensive overview of its performance, financial condition, risks, and development perspectives. The article emphasizes the need to improve the informational basis of the management report by strengthening the analytical role of financial accounting. Financial accounting provides structured data that reflect the actual state of assets, liabilities, income, and expenses; however, transforming these data into a management-oriented format requires additional analytical procedures and interpretations. The study highlights that the effectiveness of the management report depends not only on the completeness and reliability of accounting information but also on its ability to integrate financial and non-financial indicators. The article underlines the importance of developing unified methodological and organizational approaches to integrating financial and management accounting data in the reporting process. Strengthening internal control and audit systems, implementing international reporting principles, and harmonizing national standards with European Union directives are proposed as strategic directions for improving the reporting framework. Achieving these objectives will contribute to greater transparency, enhance the reliability and comparability of information, and increase stakeholders' trust in corporate reporting. The study's conclusions emphasize that a well-structured and analytically rich management report is not only an element of regulatory compliance but also a strategic tool for sustainable business development and reputation building in a competitive economic environment.

Keywords: accounting, management report, accounting data, corporate reporting, management information, digitalization of accounting, international reporting standards.

Постановка проблеми. Проблематика достовірності інформації у звіті про управління зумовлює методологічні суперечності. Якщо фінансовий облік ґрунтується на нормах національних та міжнародних стандартів, то нефінансові показники формуються на основі управлінських оцінок та суджень, що ускладнює процес їх верифікації. Це породжує ризики суб'єктивізму, а також ставить під сумнів об'єктивність звіту в цілому. Відтак постає потреба у науковому обґрунтуванні шляхів інтеграції фінансових та нефінансових даних з метою підвищення інформативності звіту про управління.

Таким чином, актуальність дослідження визначається необхідністю системного аналізу ролі фінансового обліку у забезпеченні формування звіту про управління та виявлення проблем, пов'язаних з повнотою і достовірністю наданої інформації. Встановлено, що розв'язання цих проблем потребує комплексного підходу із залученням як методології бухгалтерського обліку, так і практик нефінансового звітування.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика формування звіту про управління та розширення інформаційної бази корпоративної звітності активно розглядається у працях сучасних українських науковців. Зокрема, у дослідженні Гречко А. та Очеретяної О. [1] обґрунтовано значення нефінансової звітності як інструменту підвищення інвестиційної привабливості підприємства. Автори підкреслюють, що сучасні користувачі потребують не лише фінансових, а й якісних аналітичних показників, що відображають соціальну відповідальність, екологічні результати та корпоративне управління. Такий підхід дозволяє формувати у звіті про управління комплексне уявлення про діяльність підприємства, поєднуючи фінансові та нефінансові аспекти в єдину інформаційну систему.

Вагомий внесок у дослідження інтегрованої звітності як нового етапу розвитку корпоративної звітності зроблено у працях Потриваєвої Н.В., Лугової О.І., Волхонської А.А. та Кириленко А.В. [2] Дослідники розкривають сутність інтегрованої звітності як інструменту узагальнення фінансових і нефінансових показників, визначають її ключові передумови та тенденції розвитку в Україні. Автори наголошують, що поява звіту про управління є проміжною ланкою у переході до інтегрованої звітності, оскільки він забезпечує посилення управлінської та аналітичної функцій обліку. У цьому контексті важливим є питання достовірності фінансових даних, які мають стати основою для формування цілісної, релевантної та порівнянної інформації про діяльність підприємства.

Концептуальні підходи до інтегрованої звітності та її ролі у досягненні цілей сталого розвитку роз-

крито у роботах Гуцаленко Л.В. та Марчук У.О. [3], які розглядають управлінську звітність як елемент системи стратегічного управління. Автори наголошують, що інтеграція фінансової інформації з показниками сталого розвитку сприяє підвищенню прозорості, відповідальності та ефективності управлінських рішень. Аналогічної позиції дотримуються Мулик Т.О. та Вашілова Н.В. [4], Жук В.М. [5], які аналізують сучасний стан і перспективи розвитку інтегрованої звітності в Україні, підкреслюючи недостатню методичну узгодженість процесів її підготовки.

Таким чином, сучасні наукові дослідження свідчать про необхідність удосконалення підходів до формування звіту про управління через глибшу інтеграцію фінансового обліку, розвиток аналітичного потенціалу даних і посилення їх значущості у процесі прийняття управлінських рішень.

Метою статті є обґрунтування ролі фінансового обліку як ключового джерела інформації для формування звіту про управління та визначення його потенціалу у забезпеченні повноти, достовірності й аналітичної цінності звітних даних. У дослідженні передбачається з'ясувати, яким чином система фінансового обліку може бути адаптована до сучасних вимог корпоративної звітності, зокрема через інтеграцію фінансових і нефінансових показників, удосконалення методів їх відображення та розкриття у звіті про управління. Важливим аспектом є також виявлення інформаційних обмежень, що виникають у процесі складання звіту, та оцінка можливостей їх усунення шляхом гармонізації облікових процедур із принципами прозорості, порівнянності та аналітичності.

Досягнення поставленої мети передбачає виконання комплексу завдань, спрямованих на уточнення теоретико-методологічних засад формування звіту про управління, аналіз наявного нормативного забезпечення, а також дослідження практичних аспектів використання облікових даних для підготовки звітності. Реалізація мети статті має сприяти підвищенню якості корпоративної звітності підприємств, розширенню її аналітичного потенціалу, а також зміцненню довіри з боку стейкхолдерів через підвищення рівня достовірності та релевантності інформації, що розкривається у звіті про управління.

Виклад основного матеріалу. Фінансовий облік у науковій літературі та практичній площині розглядається як цілісна система збору, узагальнення та відображення інформації про фінансово-господарську діяльність підприємства. Його економічна сутність полягає у відображенні процесів формування активів, капіталу, зобов'язань та результатів діяльності у грошовому еквіваленті з метою забезпечення користувачів достовірними та релевантними даними. Як ін-

формаційна база для складання звітності фінансовий облік забезпечує зіставність, об'єктивність і документальне підтвердження даних, що формують основу для аналітичних оцінок та прийняття рішень.

Водночас, на відміну від управлінського обліку, фінансовий облік орієнтований на зовнішніх користувачів, а тому його функціональне призначення виходить за межі внутрішнього контролю та планування. Це обумовлює його ключову роль у формуванні корпоративної звітності, зокрема й звіту про управління, який потребує достовірної кількісної основи для розкриття нефінансових аспектів діяльності [7].

Методологія фінансового обліку забезпечує формування ретроспективних даних, що характеризують результати діяльності за певний період. Проте звіт про управління вимагає не лише констатації фактів, а й їх інтерпретації у стратегічному та прогностичному аспектах. Це зумовлює необхідність трансформації та розширення інформаційної бази. Так, показники, що безпосередньо формуються на основі фінансової звітності (прибуток, рентабельність, ліквідність, структура капіталу тощо), у звіті про управління отримують додаткове аналітичне тлумачення через пояснення факторів, що вплинули на їх величину та динаміку.

Встановлено, що фінансовий облік є базовим джерелом інформації для складання інтегрованої звітності, у тому числі й звіту про управління. Систематизація даних про активи, зобов'язання, власний капітал, доходи та витрати створює підґрунтя для формування узагальнених показників, які характеризують фінансовий стан підприємства. Разом з тим, дослідження наукової та практичної літератури свідчить, що вимоги до звіту про управління значно ширші за рамки традиційного фінансового обліку, оскільки передбачають розкриття інформації стратегічного, прогностичного та нефінансового характеру.

Науковцями та практиками неодноразово порушувалося питання достатності даних фінансового обліку для забезпечення повноти й достовірності

інформації у звіті про управління. З одного боку, фінансова інформація є стандартизованою, перевіряється аудитом і характеризується високим рівнем достовірності. З іншого боку, значний масив відомостей, що цікавить стейкхолдерів (зокрема, оцінка ризиків, перспективні напрями діяльності, екологічні та соціальні показники), виходить за межі бухгалтерського обліку, що зумовлює наявність прогалин в інформаційному забезпеченні [7].

Крім того, у процесі складання звіту про управління широко застосовуються похідні показники, які поєднують у собі дані фінансового обліку та інформацію нефінансового характеру. Наприклад, оцінка фінансових ризиків потребує врахування як показників платоспроможності, так і даних про стан ринкового середовища чи регуляторні обмеження. Це свідчить про необхідність інтеграції фінансового та нефінансового обліку, що значно розширює методологічне підґрунтя звіту про управління.

Нормативне регулювання складання звіту про управління має як спільні, так і відмінні риси в Україні та Європейському Союзі. Зокрема, в ЄС відповідні вимоги закріплені у Директиві 2013/34/ЄС, яка передбачає обов'язковість розкриття як фінансових, так і нефінансових аспектів діяльності для великих підприємств і суб'єктів, що становлять суспільний інтерес. В Україні регулювання здійснюється Законом «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» та Методичними рекомендаціями з підготовки звіту про управління [6].

З метою виявлення спільних та відмінних рис у підходах до складання звіту про управління доцільним є порівняння нормативних вимог, закріплених у національному законодавстві України та у правовій системі Європейського Союзу. Такий аналіз дозволяє оцінити рівень гармонізації вітчизняних норм із міжнародними підходами та визначити напрями подальшого удосконалення вітчизняної практики звітування (табл. 1).

Таблиця 1

Порівняння нормативних вимог до складання звіту про управління в Україні та ЄС

Критерій	Україна	Європейський Союз
Суб'єкти складання	Підприємства, що становлять суспільний інтерес; великі та середні підприємства	Великі підприємства та суб'єкти, що становлять суспільний інтерес
Характер розкриття інформації	Фінансові показники з поясненням факторів впливу; загальні дані щодо ризиків і перспектив	Фінансові та нефінансові аспекти: бізнес-модель, екологічні, соціальні, управлінські фактори
Орієнтація	Переважно ретроспективна, із частковими елементами прогнозування	Поєднання ретроспективної та перспективної інформації, акцент на нефінансових показниках
Регламентованість структури	Методичні рекомендації мають рекомендаційний характер	Директива містить обов'язкові вимоги до складу та змісту звіту
Аудиторська перевірка	Перевіряється лише факт складання, без детальної оцінки змісту	Передбачена перевірка достовірності нефінансових даних (у випадку великих підприємств)

Джерело: розроблено авторами

Як видно з наведеного порівняння, вітчизняна практика складання звіту про управління перебуває на етапі поступової гармонізації з вимогами ЄС, проте все ще зберігає низку спрощень, насамперед у частині нефінансового розкриття та аудиторської перевірки. Це свідчить про необхідність подальшої імплементації європейських стандартів, що сприятиме підвищенню прозорості та довіри до корпоративної звітності українських підприємств.

У науковій літературі проблематика достовірності та повноти інформації трактується через призму якісних характеристик облікових даних, визначених міжнародними та національними стандартами. Дослідники наголошують, що повнота означає включення усіх суттєвих фактів господарської діяльності, тоді як достовірність пов'язується з правдивістю, нейтральністю та відсутністю викривлень. У контексті звіту про управління важливим науковим завданням є інтеграція цих характеристик до нефінансової інформації, яка за своєю природою є менш формалізованою. Встановлено, що удосконалення методології обліку вимагає розроблення нових підходів до забезпечення верифікації даних, які виходять за межі традиційної фінансової звітності [8].

Практика свідчить, що більшість вітчизняних підприємств обмежуються відображенням фінансових аспектів та загальних характеристик господарської діяльності, тоді як розкриття нефінансових показників залишається недостатньо розвиненим. Це пояснюється як відсутністю обов'язкових вимог щодо структури та обсягу інформації, так і нерозробленістю єдиних методичних підходів до визначення та оцінки нефінансових індикаторів. Таким чином, чинні форми звіту про управління забезпечують базовий рівень прозорості, проте не завжди відповідають очікуванням стейкхолдерів.

Звіт про управління значною мірою спирається на фінансові дані, сформовані системою бухгалтерського обліку та відображені у фінансовій звітності. До ключових показників, що знаходять своє відо-

браження у цьому документі, належать: прибуток (збиток) підприємства, рентабельність діяльності, коефіцієнти ліквідності та платоспроможності, показники оборотності активів та дебіторської заборгованості, структура капіталу та фінансова стійкість. У звіті про управління ці показники подаються у динаміці, з поясненням факторів, що зумовили їх зміни протягом звітного періоду (табл. 2).

Крім того, підприємства мають надавати аналітичні коментарі щодо взаємозв'язку між фінансовими результатами та стратегічними цілями, впливу зовнішнього середовища на їх досягнення, а також потенційних ризиків для майбутнього розвитку. Такий підхід дозволяє користувачам звіту отримати не лише числові характеристики, але й якісну оцінку діяльності підприємства, що значно підвищує інформативність документа [10].

Попри вагому роль фінансового обліку у формуванні звіту про управління, у практиці існують суттєві розбіжності між його можливостями та реальними потребами стейкхолдерів. Так, фінансовий облік забезпечує високу точність у відображенні минулих операцій, проте він не надає достатньої інформації для прогнозування майбутніх результатів чи оцінки стратегічних ризиків. Наприклад, показники рентабельності або ліквідності не розкривають впливу інноваційних проектів чи змін у ринковому середовищі, хоча саме ця інформація є критично важливою для інвесторів та керівництва.

Іншим прикладом є відсутність у фінансовому обліку індикаторів соціальної відповідальності, екологічної сталості чи управлінської ефективності. У звіті про управління такі аспекти висвітлюються у вигляді нефінансових показників, які формуються поза межами системи бухгалтерського обліку. Це призводить до розриву між об'єктивними, перевіреними даними та суб'єктивними управлінськими оцінками, що ускладнює забезпечення повноти та достовірності звіту.

Дослідження практики складання звіту про управління свідчить, що фінансовий облік забезпе-

Таблиця 2

Фінансові та нефінансові показники у звіті про управління

Показник	Тип	Джерело в обліку
Дохід (виручка) від реалізації продукції, товарів, робіт, послуг	Фінансовий	Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід), оборотно-сальдова відомість по рахунку 70
Чистий прибуток (збиток)	Фінансовий	Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід), оборотно-сальдова відомість по рахунку 79
Рентабельність продажів	Фінансовий	Розрахунок на основі звітності (прибуток / виручка)
Чисельність персоналу	Нефінансовий	Аналітичні дані по рахунках 66, відомості кадрового обліку
Середня заробітна плата	Нефінансовий	Аналітичні дані з рахунку 66, таблиці обліку робочого часу
Витрати на соціальні програми	Нефінансовий	Витрати з рахунків 94, 92, аналітика за напрямками витрат
Витрати на охорону праці	Нефінансовий	Аналітика рахунку 92, субрахунок витрат на охорону праці
Обсяг енергоспоживання	Нефінансовий	Операційна аналітика, облік енерговитрат (позафінансовий регістр)
Обсяг утворених відходів	Нефінансовий	Облік екологічних витрат, дані з форм екологічної звітності

Джерело: розроблено авторами

чує лише ретроспективну інформацію, тоді як очікування стейкхолдерів значною мірою пов'язані з майбутніми перспективами діяльності підприємства. У більшості випадків прогнозовані показники та фактори ризику відображаються фрагментарно, без чіткої методологічної основи та без кількісного виміру. Це знижує аналітичну цінність звіту, оскільки користувачі не отримують повного уявлення про потенційні виклики та можливості, що впливатимуть на фінансові результати у майбутньому.

Вітчизняна практика засвідчує тенденцію до формального підходу у підготовці звіту про управління. Часто він розглядається як обов'язковий елемент звітності, а не як інструмент комунікації зі стейкхолдерами. Це проявляється у дублюванні даних фінансової звітності без належного аналітичного опрацювання чи пояснення причинно-наслідкових зв'язків. Причиною такої ситуації є недостатня інтеграція фінансового обліку з управлінською аналітикою та стратегічним плануванням, що обмежує інформативність і практичну цінність документа.

Процеси цифровізації бухгалтерського обліку та автоматизації підготовки звітності відкривають нові можливості для підвищення достовірності даних завдяки зниженню людського фактору, прискоренню обробки інформації та розширенню аналітичних можливостей. Разом із тим, цифровізація породжує нові ризики: можливість технічних збоїв, помилок у програмному забезпеченні, загрози кібербезпеки. Крім того, автоматизація процесу складання звіту про управління без належного методологічного опрацювання може посилити формалізм і призвести до відтворення лише стандартних шаблонів інформації, що не відповідає реальним потребам користувачів. Відтак цифровізація повинна розглядатися як інструмент підвищення достовірності, але лише за умови поєднання із розвитком методологічної бази та забезпеченням належного контролю якості даних.

Одним із ключових напрямів удосконалення є гармонізація фінансового та управлінського обліку. Традиційно фінансовий облік зорієнтований на зовнішніх користувачів і забезпечує ретроспективний аналіз, тоді як управлінський облік зосереджується на плануванні, прогнозуванні та контролі внутрішніх процесів. Їхня інтеграція дозволяє отримати більш цілісну картину діяльності підприємства, де фінансові показники поєднуються з даними про операційні ризики, продуктивність та ефективність використання ресурсів.

Практична реалізація інтеграції передбачає використання єдиної інформаційної системи, що забезпечує збирання та аналіз даних у режимі реального часу. Це дозволяє підвищити якість звіту про управління, зробивши його не лише підсумковим, але й аналітичним документом, що відображає

взаємозв'язки між фінансовими та нефінансовими факторами.

Система внутрішнього контролю є фундаментальною умовою забезпечення достовірності звіту про управління. Розвиток механізмів контролю дозволяє своєчасно виявляти помилки, викривлення та ризики маніпуляції даними. Особливої ваги набуває внутрішній аудит, який має не лише перевіряти правильність формування фінансової інформації, а й оцінювати адекватність розкриття нефінансових показників та ризиків.

Важливим кроком є впровадження ризик-орієнтованого підходу до внутрішнього аудиту, що передбачає зосередження уваги на тих сферах діяльності, де ймовірність викривлення інформації є найбільшою. Це забезпечує більш ефективний розподіл ресурсів контролю та підвищує довіру користувачів до звіту про управління.

Міжнародні стандарти фінансової звітності (IFRS) та Директива 2013/34/EU Європейського Союзу задають високі вимоги до розкриття фінансової та нефінансової інформації. Їхнє впровадження у вітчизняну практику сприяє гармонізації підходів до складання звіту про управління з європейськими нормами та полегшує залучення іноземних інвесторів. Особливу увагу приділяють прозорості, порівнянності та повноті інформації.

Адаптація цих практик дозволяє підприємствам не лише виконувати формальні вимоги, а й підвищувати якість управлінських рішень. Зокрема, застосування принципів IFRS дає змогу відображати реальну економічну суть операцій, тоді як положення директиви ЄС визначають структуровані вимоги до складу і змісту звіту про управління.

Для підвищення ефективності звіту про управління доцільним є запровадження уніфікованих методичних рекомендацій, які б чітко регламентували склад, структуру та формат подання інформації. Це сприятиме зменшенню рівня формалізму та забезпечить порівнянність звітів між різними підприємствами. У перспективі можливою є розробка національного стандарту або адаптація міжнародних рекомендацій з урахуванням специфіки української економіки.

Стандартизація дозволить підвищити довіру користувачів до наданих даних і зменшити ризики суб'єктивізму у відображенні нефінансових показників. Крім того, уніфікація вимог дасть змогу більш ефективно використовувати автоматизовані системи обліку та формування звітності, що значно оптимізує процес підготовки звіту про управління.

Висновки. У ході дослідження встановлено, що звіт про управління є невід'ємним елементом сучасної корпоративної звітності, значення якого зростає в умовах посилення вимог до прозорості та під-

звітності бізнесу. Його роль полягає у забезпеченні стейкхолдерів інформацією не лише про фінансові результати, а й про стратегічні напрями розвитку, ризики та перспективи підприємства. Водночас фінансовий облік виступає ключовим джерелом інформації для формування цього звіту, що зумовлює необхідність оцінки його повноти та достовірності.

Аналіз теоретико-методологічних засад показав, що фінансовий облік має економічну сутність інформаційної бази, здатної формувати основу для корпоративної звітності. Проте специфіка звіту про управління вимагає ширшого спектра показників, зокрема нефінансових, що потребує інтеграції даних бухгалтерського, управлінського та аналітичного обліку. Порівняння нормативних вимог України та ЄС засвідчило наявність значних відмінностей у рівні деталізації та структурованості розкриттів, що актуалізує потребу подальшої гармонізації вітчизняної практики з міжнародними стандартами.

У практичному аспекті було з'ясовано, що сучасні форми звіту про управління в Україні базуються здебільшого на фінансовій звітності та супровідних коментарях, проте не завжди охоплюють аспекти стратегічного управління та нефінансові ризики.

Окремі фінансові показники, які відображаються у звіті, не повною мірою відповідають інформаційним потребам менеджменту й зовнішніх користувачів, що створює певний дисбаланс між обліковими даними та управлінськими завданнями.

Виявлені проблеми свідчать про обмежену здатність фінансового обліку забезпечити повноту і достовірність інформації для звіту про управління. Неповне розкриття факторів ризику, домінування формалізму при складанні, наявність суб'єктивних оцінок та виклики цифровізації знижують аналітичну цінність звіту. Це вимагає глибшої інтеграції з аналітикою та застосування інструментів верифікації, здатних підвищити якість інформації.

Запропоновані напрями удосконалення охоплюють інтеграцію фінансового та управлінського обліку, розвиток систем внутрішнього контролю та аудиту, адаптацію міжнародних практик (IFRS, EU Directive 2013/34/EU), а також стандартизацію формату подання інформації у вітчизняній практиці. Реалізація цих заходів сприятиме підвищенню прозорості корпоративної звітності, зміцненню довіри з боку стейкхолдерів та забезпеченню більш якісної інформаційної підтримки для прийняття управлінських рішень.

Список літератури:

1. Гречко А., Очеретяна О. Нефінансова звітність як інструмент підвищення інвестиційної привабливості підприємства. *Економіка та суспільство*. 2021. № 25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-38> (дата звернення: 05.09.2025).
2. Потриваєва Н.В., Лугова О.І., Волхонська А.А., Кириленко А.В. Інтегрована звітність: сутність, передумови та тенденції розвитку. *Modern Economics*. 2019. № 18. с. 145–151. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V18\(2019\)-22](https://doi.org/10.31521/modecon.V18(2019)-22) (дата звернення: 14.09.2025).
3. Гуцаленко Л.В., Марчук У.О. Інтегрована звітність – концепції та парадигми обліку в досягненні цілей сталого розвитку. *Ефективна економіка*. 2021. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.7.9> (дата звернення: 08.09.2025).
4. Мулик Т.О., Ващілова Н.В. Інтегрована звітність підприємства: стан та перспективи розвитку. *Ефективна економіка*. 2019. № 11. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.11.59> (дата звернення: 09.09.2025).
5. Жук В.М. Інтегрована звітність: ретроспектива і перспектива в Україні. *Облік і фінанси*. 2019. № 1. С. 20–27. DOI: [https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1\(83\)-20-27](https://doi.org/10.33146/2307-9878-2019-1(83)-20-27) (дата звернення: 22.09.2025).
6. Про затвердження Методичних рекомендацій зі складання звіту про управління. Наказ Міністерства фінансів України від 07.12.2018 р. №982 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0982201-18#Text> (дата звернення: 03.09.2025 р.)
7. Шкроміда В., Шкроміда Н., Кузишин І. Міжнародні ініціативи розвитку інтегрованої звітності бізнесу. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 2(49), с. 153–156. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-24> (дата звернення: 09.09.2025).
8. Царук В. Ю. Розвиток звіту про управління в системі інформаційного забезпечення корпоративного управління. *Облік і фінанси*. 2020. № 1 (87). С. 69–76.
9. Жиглей І.В., Захаров Д.М. Звіт з управління – складова фінансової, нефінансової чи інтегрованої звітності. *Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу*. 2019. №. 1 (42). С. 18–24. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ptmbo_2019_1_5 (дата звернення: 22.09.2025).
10. Шкроміда Н.Я., Малишев С.В., Григорійчук А.І. Облікове забезпечення формування звіту про управління господарюючого суб'єкта. *Ефективна економіка*. 2025. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.5>

References:

1. Hrechko A., Ocheretiana O. (2021) Nefinansova zvitnist' yak instrument pidvyshchennya investytsiynoyi pryvablyvosti pidpryyemstva [Non-financial reporting as a tool for increasing the investment attractiveness of the enterprise]. *Ekonomika ta suspilstvo*, vol. 25. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-25-38> (accessed: September 05, 2025).

2. Potryvaieva N.V., Luhova O.I., Volkhovnska A.A., Kyrylenko A.V. (2019) Intehrovana zvitnist: sutnist, peredumovy ta tendentsii rozvytku [Integrated reporting: essence, prerequisites and development trends]. *Modern Economics*, vol. 18, pp. 145–151. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V18\(2019\)-22](https://doi.org/10.31521/modecon.V18(2019)-22) (accessed: September 14, 2025).
3. Hutsalenko L.V., Marchuk U.O. (2021) Intehrovana zvitnist – kontseptsii ta paradyhmy obliku v dosiahnni tsilei staloho rozvytku [Integrated reporting – accounting concepts and paradigms in achieving sustainable development goals]. *Efektivna ekonomika*, vol. 7. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=9069> (accessed: September 08, 2025).
4. Mulyk T.O., Vashchilova N.V. (2019) Intehrovana zvitnist pidpriemstva: stan ta perspektyvy rozvytku [Integrated reporting of the enterprise: state and development prospects]. *Efektivna ekonomika*, vol. 11. Available at: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=7404> (accessed: September 09, 2025).
5. Zhuk V.M. (2019) Intehrovana zvitnist': retrospektyva i perspektyva v Ukraini [Integrated reporting: retrospective and prospective in Ukraine]. *Oblik i finansy*, vol. 1, pp. 20–27.
6. Order of the Ministry of Finance of Ukraine. “On approval of Methodological recommendations for preparing a management report”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0982201-18#Text> (Accessed 3 September 2025).
7. Shkromyda V., Shkromyda N., Kuzyshyn I. (2024) Mizhnarodni initsiatyvy rozvytku intehrovanoyi zvitnosti biznesu [International initiatives for the development of integrated business reporting]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, vol. 2(49), pp. 153–156. Available at: <https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/view/954> (accessed: September 09, 2025).
8. Tsaruk V.Yu. (2020), Rozvytok zvitnopro upravlinnya v systemi informatsiynoho zabezpechennya korporatyvnoho upravlinnya [Development of a management report in the corporate governance information system]. *Accounting and Finance*, vol. 1 (87), pp. 69–76.
9. Zhigley I.V. and Zakharov D.M. (2019) Zvit z upravlinnya – skladova finansovoyi, nefinansovoyi chy intehrovanoyi zvitnosti [Management report – a component of financial, non-financial or integrated reporting]. *Problems of theory and methodology of accounting, control and analysis*, vol. 1(42), pp. 18–24. (accessed: September 22, 2025).
10. Shkromyda N.Ya., Malyshev S.V., Hryhoriichuk A.I. (2025) Oblikove zabezpechennya formuvannya zvitnopro upravlinnya hospodaryuyuchoho sub'yekta [Accounting support for the formation of a management report for a business entity]. *Effective Economy*, vol. 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2025.5> (accessed: October 2, 2025).

Стаття надійшла: 02.10.2025

Стаття прийнята: 24.10.2025

Стаття опублікована: 14.11.2025